

Koyil Mani

கோயில் மணி

The Newsletter of
Hindu Ahlaya Sangam Qld Inc.
PO. Box 77, Mt Ommaney QLD 4074 Australia

Jan/Feb/Mar 2017 Issue 4

Om Shivaya Namaha

Sri Selva Vinayakar Koyil

4915-4923 Mt Lindesay Hwy, South Maclean,
QLD 4280 AUSTRALIA. Tel: (07) 5547 7302

Message from the President

Welcome to our fourth "Koyil Mani" publication and the first for the current year.

Since we were elected to the Management Committee on the 5th of December 2015, we have devoted much of our time chasing up the lengthy and complicated process of obtaining the "Occupancy Certificate". As I mentioned in my previous message, we are at the closing stages of getting the final approval. The DA application for operational works expired in August 2015 (before our term) and we were notified only in November 2016 by the Certifier.

As I sit down to write this message, I note there is a lot of excitement amongst the Sri Selva Vinayakar devotees regarding the annual festival which started on the 6 April to the 16 April 2017. We also have decided to host the "Gopura Kumbabisekam" from 28 April to the 30 April. The tiling project has been delayed due to these major functions and we expect to commence tiling soon after the Kumbabisekam.

Visa for the appointed Priest and his family to enter Australia has been granted. We wish to welcome the new Priest and his family to serve in our temple. The legal challenge by the previous Priest for terminating him from the position was successfully defended by HASQ.

We have completed the Final Accounts for the previous financial year (2016) and to my knowledge, this is the first time annual accounts have been completed and audited within the prescribed time. I personally want to thank our Treasurer for his commitment and hard work.

We have received very good response from the community regarding the concrete path (Veedhi) outside the temple. We have connected the electricity supply to the 3-phase current through transformer and installing the Veedhi lights. I wish to take this opportunity to thank all devotees for the ongoing financial support and goodwill.

I want to thank the HASQ management committee and all volunteers (Making garlands, participating in running the Cafeteria, maintaining the web site and sending newsletters, Providing Annathanam, Cleaning temple, Painting walls, laying lawn and gardening) who have worked tirelessly and with dedication for the upliftment of our Temple.

On a negative note, we have received complaints that someone has solicited funds from devotees coming to pray. This is not acceptable to the HASQ community.

We expect to see all of you at the ThiruVizha and urge all devotees to observe the traffic rules published in the temple web site. Please observe the traffic signs displayed and co-operate with the traffic warden and volunteers who will be directing the traffic.

May Lord Selva Vinayakar shower his blessings on you.

Mr Muttiah Surendra

President, HASQ

Treasurer's Report

Hindu Ahlaya Sangam

Receipts and Payments for the 2 Months to end of February 2017

Opening Cash book Balance as at 01/01/2017		\$	123,035
Add : Total Receipts for the Period		\$	118,910
			<hr/>
		\$	241,945
Less Payments			
Operating Expenses	\$	29,175	
Capital Payments	\$	73,742	
Creditors	\$	6,515	
			<hr/>
Total Payments		\$	109,432
			<hr/>
Balance as at 28/02/2017		\$	132,513

NEWS FROM THE MANAGEMENT COMMITTEE

DONATIONS

As you will appreciate, the temple is operating from the generous donations; we receive from the general public. If you wish to donate any funds, please transfer by direct deposit to our bank account (A/C No is BSB NO: 064 000, A/C NO: 00906257), or get in touch with one of the committee members. You also can make the payment at the temple counter and all the donations will be given an official receipt.

MAHOTSAVAM 2017

We are just few days away from the commencement of 2nd Year annual Thiru Vizha function. This function gives an opportunity to everyone who lives in Queensland to take part in this festival. Every area has been allocated into different groups and if you are not sure of your group please refer the temple web site for further information. If not, please call one of the committee member and we will be more than happy to point you at the

right direction. Please take the opportunity to talk to one of the committee member while you are at the temple with any ideas and your constructive comments and we will follow it through.

KUMBABISEKAM (28th April to 30th April)

Please refer the temple web site for further details

NEW RECEIPTING SYSTEM

We are committed to the new receipting system and due to lack of man power; we have delayed the implementation of this project. As you will appreciate, we prefer to have robust financial systems in place so that we are accountable and very transparent to the wider community.

SANKADAHARA CHATURTHI

The HASQ Management Committee is looking for sponsors to host the “Sankadahara Chaturthi” festival, if you are interested, please get in touch with Suren on 0433232794

END OF YEAR

We have completed the financial statements for the 2016 financial year and we have received a positive audit report. As you will know this is not for profit organisation and managed by volunteers, therefore it is commendable to complete the audit within the prescribed time.

Koyil Mani

Issue 4

Publication of Hindu Ahlaya Sangam Qld inc

Jan/Feb/Mar 2017

=====

Sambanthar Peruman did not write commentaries on the Agamic or Vedic texts, nor did he deliver discourses on Saiva way of life (Saiva Neri), but he sang sweetly and spontaneously on Siva before the presiding deities of the temples visited by him. In Tamilakam, temple worship replaced Vedic sacrificial rites. What has to be offered in sacrifice is not an animal but the soul – man’s egoism (ahankaram). The offering of fruits and flowers, milk and incense, naivedhyam, prostration before the sanctum sanctorum singing His praises signified the surrender of one’s self as sacrifice. Self sacrifice was regarded as the pivotal point of worship. This is Sivarpanam.

Temple worship was hailed as an unerring way to the people to work out their liberation from the fetters of triple defilement (Mummalam). They are, the effect of deeds – Karmamalam, delusion of believing what is unreal to be real – Mayamalam, and the inherent dominance of “I and mine” - Anavamalam. Besides, temple worship promoted a

loving dialogue between man and man and regulated selfless service for the common good of the community.

Saint Appar demonstrated by his many acts of lowly service in the temple precincts that the Saiva community should cultivate the spirit of sacrifice, love and service as offered to the Lord whose patronage they enjoyed in temples located in their region. In his famous hymn – “ Nilai perumar ennuthiyel nenje Nee vaa”.

O mind, if you yearn to be in everlasting peace, come and worship our Lord daily in His Temple.

Appar Adigal addresses the mind to follow the code of regular worship in the temple –“ Nithalum Em piranudaiya koyil pukku.” He insists in his hymn sung before the Lord of Thiruvavur temple that the worshipers should be engaged daily in cleaning the precincts, decorating the entrances with artistic Kolam designs, making flower garlands to adorn the deity, singing hymns of praise and prostrating in full surrender before the inner shrine, thereby establishing a rapport between the worshipper and the worshipped. The mythological figures of Gods, Devas and Asuras depicted in the rock – hewn pillars and tiered Kopurams of the temples rendered visible the cosmic drama of the forces of good and evil and elemental nature.

Temple worship opens out vistas of expansion of man’s consciousness, effecting a progression from the changing to the un changing, from the many to the One Supreme Father – Mother, Ammai – Appan, who is omniscient and omnipresent. Serene radiations of energy have been preserved and made available in varying degrees in the South Indian temples of great antiquity and hallowed by the presence of powerful Yogis, Siddhas and Nayanmars. The devotees who frequent the temples at some stage or other, will experience through seeing this unforgettable visual mythic deeds of Siva and His manifestations through festivals and musical recitals, the deeper meanings of life.

Editor: T. Sivanathan

Happy Tamil New Year 2017

We wish you a Happy Tamil New Year and hope it illuminates your life with new hope and inspiration.

Puthandu or Varusha Pirappu is celebrated on the first day of the Tamil new year by Tamil Hindu People in Tamil Nadu, Sri Lanka, Singapore and Malaysia. As per the Hindu solar calendar, Tamil New Year or Puthandu is on April 14, 2017. This day marks the first day of the traditional Tamil calendar. People celebrate this day with much zest and greet each other by saying 'Puthandu Vazthukal'. The day is spent by feasting on traditional Tamil dishes, giving gifts to each other and visiting homes of near and dear ones.

During this day, Tamilians draw elaborately decorative kolam/ rangoli on the corridor of their homes and have a huge feast. Red milk rice mixed with sugar cane and sweetmeat is also prepared. This auspicious day is chosen by the elders to hand over money to young children as a token of good luck on the first day of the New Year. During this time period, one gets to see the neem trees blooming with fresh mangoes, which is seen as symbol of growth and prosperity. Temples hold special rituals and other functions to mark this day.

The auspicious occasion of **Puthandu** is also popularly known as Varusha Pirappu or the birth of **New Year** and falls on 13th or 14th April according to the Gregorian Calendar.

Puthandu Celebrations In Tamil Nadu

Many even get their houses painted for the occasion. People also visit friends and dear ones to exchange greetings for New Year - "**Puthandu Vazthukal**". Youngsters are particularly excited about Puthandu as they receive small gifts from all their elders.

Highlight of the day is a big Car Festival held at Tiruvadamarudur near Kumbakonam. Puthandu Festivals are also held at Tiruchirapalli and Kanchipuram besides many other places. At several places '**Chitthirai Festival**' is also organized in the month of Chitthirai to celebrate the marriage of Goddess Meenakshi to Lord Sundareswarar.

<http://www.india.com/>

M A Srirajalingam

Lingashtakam In Tamil

ப்ரஹ்மமுராரி ஸுராரசித லிங்கம்
னிர்மலபாஸித ஸோபித லிங்கம் |
ஜன்மஜ துஃக வினாஸக லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 1 ||

தேவமுனி ப்ரவராரசித லிங்கம்
காமதஹன கருணாகர லிங்கம் |
ராவண தர்ப வினாஸன லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 2 ||

ஸர்வ ஸுகம்த ஸுலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்தன காரண லிங்கம் |
ஸித்த ஸுராஸுர வம்தித லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 3 ||

கனக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித ஸோபித லிங்கம் |
தக்ஷ ஸுயஜ்ஞ னினாஸன லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 4 ||

குங்கும சம்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸுஸோபித லிங்கம் |
ஸஞ்சித பாப வினாஸன லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 5 ||

தேவகணாரசித ஸேவித லிங்கம்
பாவை-ர்பக்திபிரேவ ச லிங்கம் |
தினகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 6 ||

அஷ்டதளோபரிவேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வஸமுத்பவ காரண லிங்கம் |
அஷ்டதரித்ர வினாஸன லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 7 ||

ஸுரகுரு ஸுரவர பூஜித லிங்கம்
ஸுரவன புஷ்ப ஸதாரசித லிங்கம் |
பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத்-ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம் || 8 ||

லிங்காஷ்டகமிதம் புண்யம் யஃ படேஸ்ஸிவ
ஸன்னிதௌ |
ஸிவலோகமவாப்னோதி ஸிவேன ஸஹ
மோததே ||

The Elephant and the Fly

A disciple and his teacher were walking through the forest. The disciple was disturbed by the fact that his mind was in constant unrest.

He asked his teacher: "Why most people's minds are restless, and only few possess a calm mind? What can one do to still the mind?"

The teacher looked at the disciple, smiled and said:

"I will tell you a story. An elephant was standing and picking leaves from a tree. A small fly came by, flying and buzzing near its ear. The elephant drove it away with its long ears. Then the fly came again, and the elephant drove it away once more. This was repeated several times. Then the elephant asked the fly:

"Why are you so restless and noisy? Why can't you stay just for a while in one place?"

The fly answered: "I am attracted to whatever I see, hear or smell. My five senses, and everything that happens around me, pull me constantly in all directions, and I cannot resist them. What is your secret? How can you stay so calm and still?"

The elephant stopped eating and said:

"My five senses do not rule my attention. I am in control of my attention, and I can direct it wherever I want. This helps me to get immersed in whatever I do, and therefore, keep my mind focused and calm. Now that I am eating, I am completely immersed in eating. In this way, I can enjoy my food and chew it better. I control my attention, and not the other way around, and this helps me stay peaceful."

Upon hearing these words, the disciple's eyes opened wide, and a smile appeared on his face. He looked at his teacher and said:

"I understand! My mind will always be in constant unrest, if my five senses, and whatever is happening in the world around me, are in control of it. On the other hand, if I am in command of my five senses, able to disregard sense impressions, and able to control my thoughts, my mind will become calm, and I will be able to disregard its restlessness."

"Yes, that's right," answered the teacher, "The mind is restless and goes wherever the attention goes. Control your attention, and you control your mind".

From the net. By M A Srirajalingam

Knowing Thyself by Yourself

By knowing Saiva Sithantham, one will know himself. Knowledge of knowing himself will occur simultaneously with the knowledge of God who is our Lord. This state of knowledge is the highest state of all knowledge. If this state of knowledge is not reached, then all the other knowledge will be of no use.

This state of knowledge does not confer liberation at the instance of knowing. This state of knowledge gives rise to the subtle consciousness (Sukuma Unarvu) necessary for the state of liberation of a person. As a result, the soul gradually becomes spiritually awakened; the God, who is one with it, knowing its maturity, appears as Guru, takes it to His fold and bestows liberation and divine bliss. This is the final stage. In this way, in the process of one's learning Saiva Sithantham and actually receiving liberation and bliss, many births are to be taken. But each of these births is an improvement from the earlier one. In every work the soul will be receiving the fruits of the prescribed subtle consciousness.

It is said that the power and vigour of any entity in its subtle form is surprisingly much more than it in its gross form. A certain quantity of water may not move an engine by any means. But we see the same quantity of water in its fine form as steam moves the same engine. Similar is the power of subtle consciousness as compared to that of gross consciousness. Hence it is natural for a soul with Saiva Sithantha knowledge to have enhanced power of knowledge and action from birth to birth.

One who is enlightened with Saiva Sithantha knowledge only will be able to comprehend the soul's nature. The confusion caused by the entities Anava, Karma and Maya to the souls caught in a life bondage, cannot go unnoticed by them. Their being slaves to the alien qualities of lust, anger, jealousy, attachment etc., caused by their relationship also will not go un noticed. It is certain that anyone who chance to see these evil qualities within him gradually learn to live by getting rid of them. In this way, one will get an inner purification. This inner purification of the individual will become a cause for the outer purification. This will make a reformation in the society. Whether in the life of an individual or society, the part played by inner purification is of utmost importance.

Further, one who has no knowledge of Saiva Sithantha cannot even imagine the nature of the souls and that of God dwelling within. In that state, even worship of God cannot be undertaken by him. He will not be in a position to understand the philosophical truths of the rituals in temples which are the places of worship. When such a person is placed as a priest, it will be difficult even to feel the God's presence there. Also our Thirumurai works are in existence to help us receive the benefit of God worship. They are the store house of Saiva Sithantha. Unless they are understood in the light of Saiva Sithantha, their meanings cannot be expounded. They will remain as hidden truth – marai. It is to be noted that they are thus named as "Thamilzh Marai".

The soul which is relieved from its association with pasam (bondage) will, in connection with Sivarupam, know itself. This is called "Anma Dharshanam". This is the state of sensing the dawn while in complete darkness of Anavam. As a development of this state, the soul in connection with the Siva Dharshanam, will understand itself fully. Earlier stage was the state of sensing the data while in the darkness of Anavam. But the latter stage was a state of positive advent of the dawn. In Thiruvvasagam, there are chapters on Thirupalliezhuchchi and Thiruvempaavai. In the temples, Thirupalliezhuchchi (Rousing from the sacred couch) is sung first and Thiruvempaavai (maidens' song of the dawning) later. First one is sung at the early hours of the dawn when streaks of light are visible, and the latter is sung at the morning hours of sun rise. When seen in the light of the above stated Sithantha philosophical concept only, the reason for singing them at these times become clear. In this state only we understand how the rituals of external worship become relevant to our internal worship. As long as we only listen to these verses and do not atleast imagine within us that we receive Sivrupam and Sivadarshanam, we cannot say that we receive the fruits of Thirupalliezhuchchi and Thiruvempaavai poosais. Also, this matter does not end by indicating this fact only. To understand this state, explanation of states before and after it is also necessary. It is worth thinking how inevitable is the learning of Saiva Sithantha to the ordinary temple worship. With the knowledge gained by learning Sithantha our subtle consciousness sharpens. The powers of knowledge and action increase. Individual and social reforms take place, and temple worship becomes meaningful.

Compiled by: T. Sivanathan

Source: Saiva Sithantha The Treasure Trove

Story of Yajnavalkya & Janaka

King Janaka was one of the favourite students of sage Yajnavalkya. Yajnavalkya would always keep an empty front seat in his classes, so that if Janaka came, he could sit there and listen to his teachings.

Yajnavalkya had many bright students, and some dull ones too. The dull ones complained among themselves that '**Sage Yajnavalkya valued wealth of King Janaka more than the knowledge of his "bright" students and that was why he always kept an empty seat in the front**'. Sage Janaka was aware of his students' dissatisfaction about this.

One day King Janaka was listening to a discourse by Sage Yajnavalkya at his forest Ashram along with the other students of sage Yajnavalkya. There was a huge forest fire at a distance, it was moving everywhere rapidly, one of the soldiers came running to the king and informed, "Lord the forest fire has burnt parts of the palace."

"**Go do what is necessary then.**" said the King, instructed him on whom to contact and what to do and kept listening to the discourse.

The other students of the sage ran in various directions to save their clothes and stuff, while King Janaka was attentively listening to the words of Sage Yajnavalkya.

When the other students of Yajnavalkya came back after the forest fire receded, they saw Janaka sitting there, fully involved in the learning not bothered about the kingdom. They felt ashamed.

Sage Yajnavalkya retorted "**The king with all his wealth, queen & Palace wasn't as much worried as you were for the sake of your torn loin clothes, Now you must have realized why keep an empty seat for him to occupy whenever it is possible for him from his busy life. Come on now, sit, let's study.**"

திருவள்ளுவர்

திருக்குறள் (Thirukkural) உலகப்புகழ் பெற்ற தமிழ் இலக்கியமாகும். இதனை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர் என்று அறியப்படுபவர். இதில் 1330 குறள்கள் பத்து பத்தாக 133 அதிகாரங்களின் கீழ் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. திருக்குறள் சங்க இலக்கிய வகைப்பாட்டில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் பதினெட்டு நூல்களின் திரட்டில் இருக்கிறது.

. இது அடிப்படையில் ஒரு வாழ்வியல் நூல். மாந்தர்கள் தம் அகவாழ்விலும் சுமுகமாக கூடி வாழவும், புற வாழ்விலும் இன்பமுடனும் இசைவுடனும் நலமுடனும் வாழவும் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகளை விளக்குகிறது. இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம் அல்லது காமம் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளாய் (முப்பால்) பிரித்தும் அழகுடன் இணைத்தும் கோர்த்தும் விளக்குகிறது.

வாழ்வியலின் எல்லா அங்கங்களையும் திருக்குறள் கூறுவதால், அதைச் சிறப்பித்துப் பல பெயர்களால் அழைப்பர்: திருக்குறள், முப்பால், உத்தரவேதம், தெய்வநூல், பொதுமறை, பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, தமிழ் மறை, திருவள்ளுவம் என்ற பெயர்கள் அதற்குரியவை. கருத்துக்களை இன, மொழி, பாலின பேதங்களின்றி காலம் கடந்தும் பொருந்துவது போல் கூறி உள்ளதால் இந்நூல் "உலகப் பொது மறை" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

திருக்குறள் - இதற்குப் பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவற்றில் புகழ் வாய்ந்ததாக விளங்குவதும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதும் பரிமேலழகர் உரைதான்.

திருக்குறள் :: பொருட்பால் :: அமைச்சியல் :: அமைச்சு

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

நூலறிவுடன் இயற்கையான மதி நுட்பமும் உள்ளவர்களுக்கு முன்னால் எந்த சூழ்ச்சிதான் எதிர்த்து நிற்க முடியும்? முடியாது. : குறள் 636

Be a Lion not a dog

Dada Vaswani when he was a small boy saw a monk sitting near and asked him to give him some wisdom.

The monk advised "My child, Be a Lion, not a dog."

"What does that mean? would you please explain?" inquired Dada.

"When you throw a ball in front of the dog, it will run after the ball. When you throw something at the Lion its attention is still on you, not on the object you throw. It will be waiting to grab hold of you.

"Always focus on the source, not the incidents, not the effects. Go to the source"

From AumAmen.com By M A Srirajalingam

கீதை என்ன சொல்கிறது...

கீதை சொல்கிறது. அதாவது நாம் அனைவரும் அவரவர் விருப்பத்துக்கு ஏற்றாற்போல் பகவானுக்கு நாராயணன், சிவன், விநாயகர், அம்மன் என்றெல்லாம்பெயரிட்டு அழைக்கின்றோம் இவை அனைத்தும் பரம்பொருளான . ஒருவனையே போய்ச் சேர்கிறது

தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், களிமண் இருக்கிறது. அச்சுகளும் இருக்கின்றன. விருப்பமான அச்சை வைத்து நமக்கு தேவையான பொம்மையை செய்கிறோம். இதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது களிமண். அதேபோல்தான் பகவானும். பல நாமங்கள் இருந்தாலும் பரம்பொருள் ஒருவர்தான். நாம் செலுத்தும் பக்தியும் அவரையே சேருகிறது.

கிருஷ்ணர் சொல்கிறார், 'நீ வேறு தெய்வங்களை வணங்கி, பிரார்த்தனை செய்தாலும், அந்த பக்தி என்னையே வந்து சேரும்.'

<http://www.penmai.com/> By M A Srirajalingam

ஐயப்பன் முழங்கால்களை கட்டியிருப்பது ஏன் தெரியுமா?

ஐயப்பன் முழங்கால்களை கட்டியிருப்பது சுவாச பந்தத்தையே குறிக்கிறது.

ஐயப்பன் முழங்கால்களை கட்டியிருப்பது சுவாச பந்தத்தையே குறிக்கிறது. யோக பாடத்தில் கால் என்றால் மூச்சு என்று பொருள். ஐயப்பன், கால்களை தன் முதுகு தண்டெலும்பின் கீழ்ப்பகுதியுடன் சேர்த்து கட்டி, ஆசனப்பகுதியும், இரண்டு பாதமும் தரையில் படும்படி குத்துக்காலிட்டு அமர்ந்துள்ளார்(மூலபந்தம்).

மன அமைதி, தெளிந்த சிந்தனை, எதையும் சாதிக்கும் மன ஆற்றல், அஷ்டமாசித்தி ஆகியவற்றை இந்த ஆசனம் தரும்.

யோகாசன நிலையில் வயிற்றை உள்ளிழுத்து (உட்டியானபந்தம்), மூச்சை அடக்கி, குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்பி, அந்தக் கிரியா சக்தியை ஞான சக்தியாக மடைமாற்றி, தனது திறந்த கண்கள் மூலம் பக்தர்களை பார்த்து அவர்களுக்கு ஆசி வழங்கும் (நயன தீட்சை) நிலையில் இருப்பதால் தான், கலியுகத்தில் இவ்வளவு அதிகமானப் பக்தர்களைத் தன்பக்கம் ஈர்க்க முடிகிறது.

From Maalaimalar

By M A Srirajalingam

முணுகோடி நாள் விரதத்தை ஒரே நாளில் இருங்க!

சிவராத்திரி என்றால் அதை மாசி மாதத்தில் வரும் மகாசிவராத்திரியை மட்டுமே குறிக்கும் என கருதுகிறார்கள். உண்மையில், மாதத்திற்கு ஒரு சிவராத்திரி வரும். இதை மாத சிவராத்திரி என்பர். இதுதவிர பட்சராத்திரி, யோக சிவராத்திரி ஆகியவையும் வருகின்றன. அதைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பட்ச சிவராத்திரி: தை மாதம் தேய்பிறை பிரதமையில் ஆரம்பித்து 15 நாட்கள் தொடர்ந்து வருவது பட்ச சிவராத்திரி எனப்படும். இந்த நாட்களில் ஒரு பொழுது மட்டுமே உணவு உண்டு, சிவனுக்கு வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும். பதினான்காவது நாளான சதுர்த்தசி அன்று பகலில் சாப்பிடாமலும், இரவில் கண்விழித்தும் விரதம் இருந்து மறுநாள் அமாவாசையன்று விரதத்தை முடிப்பது பட்ச சிவராத்திரி ஆகும்.

யோக சிவராத்திரி: 24 மணி நேரமாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு நாளை நம் முன்னோர்கள் 60 நாழிகையாகப் பிரித்தார்கள். ஒரு நாழிகைக்கு 24 நிமிடம். 60 நாழிகைக்கு 1440 நிமிடம். ஒருநாளுக்கு 1440 நிமிடம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

* இதில் சூரிய உதயம் முதல் இரவு வரை அமாவாசை திதி இருந்தால் அந்தநாள் யோக சிவராத்திரி.

* இதுபோல திங்கட்கிழமை இரவு முழுவதும் தேய்பிறை சதுர்த்தசி திதி இருந்தால் அதுவும் யோக சிவராத்திரி தான்.

* திங்கட்கிழமை இரவு நான்காம் ஜாமத்தில் (அதிகாலை பொழுது) அமாவாசை திதி அரை நாழிகை (12 நிமிடம்) இருந்தாலும் அதுவும் யோக சிவராத்திரியாகக் கொள்ளப்படும். சிவனுக்கு உகந்தது திங்கட்கிழமை (சோமவாரம்) என்பதால் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது.

* யோக சிவராத்திரியின் போது விரதம் இருந்து பூஜை செய்தால் அது மூன்று கோடி மகா சிவராத்திரி மற்றும் மாத சிவராத்திரி விரதங்களை அனுஷ்டித்ததற்கு சமமாக இருக்கும்.

மாத சிவராத்திரி: ஒவ்வொரு மாதமும் அமாவாசைக்கு முந்தியநாள் வரும் தேய்பிறை சதுர்த்தசி தினம் மாத சிவராத்திரியாக இருக்கும்.

மகா சிவராத்திரி: மாசிமாத தேய்பிறை சதுர்த்தசி தினம் மகா சிவராத்திரி எனப்படுகிறது. யுகம்

யுகமாக கண் துஞ்சாமல் நம்மைக் காக்கும் சிவனுக்காக ஒரே ஒரு நாள் இரவு விழித்திருந்து அவரை நாம் பூஜிக்கும் புண்ணிய ராத்திரி இது.

From Dinamalar By M A Srirajalingam

கந்தனிடம் உந்தனையே சொந்தமென விட்டு விடு!

- * கருணை மிக்க கந்தப்பெருமானின் திருவடிகளைச் சரணடையுங்கள். அவனுக்கு நாம் சொந்தமாகி விட்டால் அவனது அருள் நம் சந்ததிக்கே வந்து சேரும்.
- * குடும்பத்தில் அனைவரும் ஒன்று கூடி காலை அல்லது மாலையில் விளக்கேற்றி முருகப்பெருமானை வழிபட வேண்டும். இதனால் குடும்பத்தில் ஒற்றுமை நிறைந்திருக்கும்.
- * காலையில் நீராடும் போது தண்ணீரை சிவகங்கை தீர்த்தமாக எண்ணி வணங்க வேண்டும். முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமான "சரவணபவ" என சொல்லிக்கொண்டே நீராட வேண்டும்.
- * தினமும் தூய ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டு, முருகனுக்குரிய திருப்புகழ், திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தரனுபூதி போன்ற முருகன் துதிப்பாடல்களை பக்தியுடன் படிப்பது மனதிற்கு நல்லது.
- * புதிய மலர்களால் முருகப்பெருமானை அர்ச்சித்து வணங்க வேண்டும். அவரது திருவடியை சிந்தித்தபடியே சிறிது நேரம் தியானம் செய்ய வேண்டும்.
- * கடவுளை நினைக்கின்ற நேரமே நம்முடைய நேரம். தர்மத்திற்காக செலவழித்த பணமே நம்முடைய பணம். மற்றதெல்லாம் வீணாகச் செலவழிந்ததே.
- * கண்ணுக்குத் தெரியும் இந்த உலகத்திற்கு சேவை செய்வது போல, கண்ணுக்குப் புலப்படாத கடவுளுக்கும் சேவை செய்வது நம் கடமை.
- * மனிதனையும், விலங்கையும் பிரிக்கும் எல்லைக் கல் ஒன்று இருக்கிறது. அதுவே "பக்தி". அது இல்லாவிட்டால் நமக்கு சிறந்த அறிவிருந்தாலும் அது வேலை செய்யாது.
- * கடவுள் நமக்கு செய்வது அத்தனையும் அருள் மட்டுமே. சில நேரத்தில் சோதனை, துன்பம் போல நம் மனதில் தோன்றலாம். அதுவும் கூட அறியாமையே ஆகும்.
- * மனம், மொழி, வாக்கு ஆகியவற்றால் செய்யும் குற்றத்தையும் கடவுள் நன்றாக அறிவார். சர்வ வல்லமை படைத்த அவர் மீது நமக்கு பயம் இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் பக்தி என்னும் வலையால் அவரைக் கட்டி விட முடியும்.
- * தீப்பந்தம் கீழ்நோக்கி இருந்தாலும், அதன் சுடர் மேல்நோக்கியே நிற்கும். அதுபோல வறுமை அடைந்தாலும், உயர்ந்த மனிதர்கள் நல்லதையே சிந்திப்பார்கள்.
- * எந்தப் பாவம் செய்தாலும் தெய்வத்திடம் மன்னிப்பு உண்டு. ஆனால், நன்றி மறந்த பாவத்தை எந்த தெய்வமும் மன்னிப்பதில்லை.
- * பிறரது உழைப்பில் நெய்யும், பாலும் உண்பதை விட, சுயமுயற்சியில் கிடைத்த தண்ணீரும் சோறும் மதிப்பு மிக்கது.
- * இரவு நேரத்திற்கு தேவையான பொருளை பகலிலேயே தேடுவது போல முதுமைக் காலத்திற்கு தேவையானதை இளமையிலேயே தேடிப் பெற வேண்டும்.
- * உண்மையை மட்டும் பேசுங்கள். தர்ம வழியில் வாழ்வு நடத்துங்கள். பெற்றோர், குரு, சான்றோரை மதியுங்கள். இவையே நல்லவர்களின் பண்புகள்.

வழிகாட்டுகிறார் வாரியார்

From Dinamalar By M A Srirajalingam

குரு பக்தியால் கிடைத்த கண்ணொளி

வியாக்ரபாதரின் மகன் உபமன்யு. சிறுவனான உபமன்யு, கங்கை நதி ஓரத்தில் குருகுலம் நடத்தி வந்த அயோத தவுமியர் என்பவரிடம் கல்விபயிலச் சென்றான். அங்கு அனைத்து கலைகளிலும் அவன் சிறப்பாக பயின்று வந்தான்.

ஒரு நாள், வகுப்புகள் முடிந்ததும் மாணவர்கள் அனைவரும் உணவுச்சாலைக்குச் சென்றனர். அங்கு உபமன்யுவுக்கு மட்டும் உணவு வழங்கப்படவில்லை. அவன் சமையல்காரரிடம், 'ஐயா! மிகவும் பசிக்கிறது. எனக்கும் உணவு தாருங்கள்' என்று கேட்டான். அதற்கு சமையல்காரர், 'உனக்கு உணவு கொடுக்கும்படி, குருவிடம் இருந்து கட்டளை வரவில்லை' என்று கூறி மறுத்து விட்டார். ஆனால் உபமன்யு முக வாட்டம் கொள்ளாமல், பட்டினியுடன் சென்று படுத்துறங்கினான்.

இப்படியே ஒருவாரம் சென்றது. அந்த ஒருவாரமும், குருகுலத்தில் உபமன்யுவுக்கு உணவு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் அவனது உடம்பு வாடவில்லை.

அவனது குரு, 'உபமன்யு! உனக்கு குருகுலத்தில் உணவு தரப்படுவதில்லை. ஆனாலும் உன் உடல் இளைக்காமல் இருக்கிறதே. அதன் காரணம் என்ன?' என்றார்.

'குருவே! நான் அருகில் உள்ள கிராமத்தில் பிட்சை எடுத்து சாப்பிடுகிறேன்' என்று பதிலளித்தான்.

'சரி.. இனி பிட்சை எடுக்காதே' என்று கூறிவிட்டார் குரு.

ஒரு வாரம் கடந்தது. உபமன்யுவின் உடல் இப்போதும் இளைக்கவில்லை. 'இப்போது என்ன செய்கிறாய்?' என்று கேட்டார் குரு.

'சுவாமி! நம் குரு குலத்தில் உள்ள பசுக்களிடம் அதன் கன்றுகள் பால் குடித்த பிறகும், பசுக்களின் மடுவில் இருந்து பால் பொங்கி வழிகிறது. அதையே கையேந்திக் குடிக்கிறேன்' என்று உபமன்யு கூறினான்.

இதைக் கேட்ட குருவோ, 'பால் கீழே போனால் போகட்டும், அதைக் குடிக்காதே' என்றார். அதைக் கேட்டும் உபமன்யு, குருவின் மீது வெறுப்பைக் காட்டவில்லை.

அதற்கு அடுத்த சில நாட்களிலும் அவனது உடலில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. 'இப்போது என்ன செய்கிறாய்?' என்று மீண்டும் குரு கேட்டார்.

உபமன்யு, 'குருவே! கன்றுகள் பால் குடித்த பின் அவைகளின் கடைவாயில் வழியும் நுரைகளை உண்டு பசியைப் போக்கிக் கொள்கிறேன்' என்றான்.

அவனது பதிலைக் கேட்டு புன்னகைத்த குரு, 'சரி. இனி மேல் அதையும் உண்ணாதே.. வேறு உணவுப் பொருள் எதையும் சாப்பிடாதே' என்றார்.

இதையடுத்து உபமன்யு, பகல் முழுவதும் மாடு மேய்ப்பதும், இரவில் பாடம் கேட்பதும், பட்டினி கிடப்பதுமாக இருந்தான். மூன்று நாள் உணவில்லாமல் அவன் உடல், மனம் அனைத்தும் சோர்ந்து போனது. மறுநாள் மாடுகளை மேய்ப்பதற்காகச் சென்றவன், 'குரு உணவுப் பொருளைத்தானே உண்ணக் கூடாது என்று சொன்னார்' என்று எண்ணியபடி, எருக்கம்பாலை குடித்து விட்டான். அதனால் அவனது கண்கள் குருடாகிப்போனது. வழி தெரியாமல் நடந்து சென்று ஒரு கிணற்றில் விழுந்து விட்டான். கிணற்றில் தத்தளித்தவன், கிணற்றில் ஓரம் இருந்த அரசங்கன்றை பிடித்துக் கொண்டு, 'குருநாதா.. குருநாதா..' என்று ஜெபித்தபடியே இருந்தான்.

இரவு பாடத்தின்போது உபமன்யுவைக் காணாததால், அதுபற்றி மற்ற மாணவர்களிடம் கேட்டார் அயோத தவுமியர். மாணவர்கள், 'அவன் உணவின்றி இளைத்து விட்டான். காலையில் மாடு மேய்ப்பதற்காகச் சென்றவன், திரும்பிவரவில்லை' என்றனர்.

கையில் தீப்பந்தம் ஏந்தியபடி உபமன்யுவைத் தேடிப் புறப்பட்டார் குரு. 'உபமன்யு.. உபமன்யு..' என்று கத்தியபடி காடெல்லாம் தேடினார். அப்போது கிணற்றுக்குள் இருந்து, 'குருநாதா! பசியால் எருக்கம்பாலை குடித்து கண்கள் குருடாகி விட்டன. அதனால் இந்த கிணற்றில் தவறி விழுந்து விட்டேன்' என்று சத்தம் கொடுத்தான் உபமன்யு.

உடனே குரு, தேவ வைத்தியர்களாகிய அசுவினி தேவர்களின் மந்திரத்தை அவனுக்கு உபதேசித்து, 'இதை நீ உச்சரித்தால் உன் கண்பார்வை கிடைக்கும்' என்று கூறிவிட்டு ஆசிரமம் நோக்கிச் சென்றார்.

உபமன்யு ஒருமனதுடன் அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்தான். அவன் முன் அசுவினி தேவர்கள் வந்தனர். அவனைக் கிணற்றில் இருந்து வெளியேற்றி, அவன் முன்பாக உணவை பரிமாறி, 'இதை சாப்பிட்டால் கண்ணொளி கிடைக்கும்' என்றனர்.

ஆனால் அவனோ, 'என் குருநாதர் சொல்லாமல், உணவு உண்ணமாட்டேன்' என்று மறுத்துவிட்டான். அவனது குருபக்தியை பாராட்டிய அசுவினி தேவர்கள் அவனது கண்கணில் தெய்வீக மருந்தை ஊன்றினர். உபமன்யு பொன்போன்ற கண்களைப் பெற்றான். பின் குருவைத் தேடிச் சென்றான்.

அவர் தன் மாணவனை ஆரத்தழுவி, 'இந்த கண் களால் நடந்த வரலாற்றையும், நடக்கின்ற வரலாற்றையும், நடக்கப் போகும் வரலாற்றையும் காணமுடியும். அடியார் களின் வரலாற்றை மாணவர்களுக்கு உபதேசித்து, உலகத்தை காப்பாயாக' என்று அருளினார்.

பிற்காலத்தில் இந்த உபமன்யு முனிவர்தான், பெரிய புராணத்தில் வரும் அடியார்களின் வரலாற்றை, அருந்தவ முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓரே செங்கல்லில் இவ்வளவு புண்ணியமா!

ஒரு கோவிலை புனர் நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்துவது என்பது மிகப்பெரிய பணிகளில் ஒன்று. முக்கியமாக இதற்கு ஏராளமான பணம் தேவைப்படும். எவ்வளவு பணம் தேவைப்பட்டாலும், அதை புரட்டியே ஆக வேண்டும் என்கிறார் காஞ்சி மகாபெரியவர். கோவில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு உதவுவதில் பலன்கள் குறித்து அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைக் கேளுங்கள்.

ஒரு நல்ல காரியத்திற்கு உதவி செய்வது என்பது பெரிய புண்ணியத்தை தரும். கோவில் திருப்பணிக்கு நம்மால் என்ன கொடுக்க முடியுமோ அதை கொடுத்து கோடி புண்ணியத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். தர்மமாக ஒரு செங்கல்லைக் கொடுத்தாலும், அந்த செங்கல் அந்தக் கோவிலில் எத்தனை வருஷங்கள் உள்ளதோ அத்தனை ஆயிரம் வருஷங்கள் கைலாசத்திலோ, வைகுண்டத்திலோ வாசம் செய்யலாம்.

கும்பாபிஷேகம் மட்டுமின்றி, ஒரு ஏழையின் கல்யாணத்திற்கு உதவுவதும், சிவபூஜை செய்பவர்களுக்கு வேண்டிய பூவோ, பழமோ, கற்பூரமோ ஏதாவது ஒன்றைக் கொடுத்தாலும் புண்ணியம் உண்டாகும்.

இது பற்றி கதை ஒன்று சொல்வார்கள். ஒரு அந்தணர் தெருவில் எதையோ தேடிக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்த ஒருவர், “ஐயா.... என்ன தேடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அந்தணர், “சிவ பூஜைக்கு வாழைப்பழம் வாங்குவதற்காக ஓர் அணா வைத்திருந்தேன். அது கீழே விழுந்து விட்டது. தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்,” என்றார். வந்தவர், “பரவாயில்லை ... அதை விடுங்கள். நான் ஓர் அணா தருகிறேன். நீங்கள் வாழைப்பழம் வாங்கி வைத்து பூஜை நடத்துங்கள்” என்றார்.

கால வெள்ளத்தில் இருவரும் இறந்து போனார்கள். எமதர்ம ராஜன் சிவபூஜை செய்தவரை ரத்தின சிம்மாசனத்திலும், ஓர் அணா காணாமல் போய் அவருக்கு உதவியவரை தங்க சிம்மாசனத்திலும் உட்கார வைத்து அழைத்துச் சென்றார். அந்த அளவுக்கு சிறு தொகை கூட பெரிய புண்ணியத்தைக் கொடுக்கும்.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், சிவபூஜை அல்லது கும்பாபிஷேகத்தை நடத்துபவரை விட, அதற்கு உதவி செய்பவருக்கே புண்ணியம் அதிகம். அதனால் தான், எந்த ஊரில் கும்பாபிஷேகம் நடந்தாலும் அதற்கு உங்களால் முடிந்ததைக் கொடுங்கள். ஏற்கனவே சொன்னது போல, ஒரு செங்கல் கொடுத்தாலும் கூட அந்த செங்கல் அந்தக் கோவிலில் இருக்கும் நாள் வரைக்கும் கைலாசத்திலோ, வைகுண்டத்திலோ வாசம்

செய்யலாம் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். அது மட்டுமல்ல... உங்கள் முன்னோர்களில் பலர் மோட்சம் அடைய முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கலாம். கும்பாபிஷேகம் முடிந்த 48 நாட்களில் ஏதேனும் ஒருநாள் செலவை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடையும்.

From Dinamalar By M A Srirajalingam

உலகம் ஆயிரம் சொல்லட்டுமே!

அறுவடை முடிந்த ஒரு வயல் வரப்பில் பட்டினத்தார் தலை வைத்து படுத்திருந்தார். உடம்பு முழுவதும் நெற்பயிரின் அடித்தாள் குத்தியது. துறவியான அவர் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அப்போது இரு பெண்கள் தண்ணீர் எடுக்க அந்த வழியாக சென்றனர்.

பட்டினத்தாரைக் கண்டதும் ஒருத்தி, "காவி கட்டிய துறவி என்றாலும் இப்படி அறுவடை செய்த வயலில் படுத்திருக்கிறாரே.. பாவம். உடம்பெல்லாம் வலிக்குமே!" என்றாள்.

அதற்கு மற்றொருத்தி, "துறவி என்றாலும் தலையணை தேவைப்படுகிறதே.... வரப்பின் மீது தலை வைத்து தானே தூங்குகிறார். இப்போதெல்லாம் துறவிகளுக்கு கூட சுகம் தேவைப்படுகிறது," என்று கேலி பேசினாள்.

பட்டினத்தார் காதில் இது விழுந்தது. உடனே வரப்பில் இருந்து விலகி தரையில் படுத்துக் கொண்டார்.

தண்ணீர் எடுத்த பெண்கள் மீண்டும் அந்த வழியாக வந்தனர்.

பட்டினத்தாரைக் கண்டதும், "இந்த துறவிக்கு இன்னும் பக்குவம் வரவில்லை போலும். அதனால் தான் மற்றவர்கள் தன்னைப் பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள் என்று ஒட்டுக் கேட்டிருக்கிறார். இவரே இப்படி இருந்தால் சாதாரண மக்களின் நிலையை கேட்கவா வேண்டும்!" என்றனர்.

இதைக் கேட்ட பட்டினத்தார், 'உலகம் இப்படித்தான் ஆயிரம் நாக்குடன் பேசும். இனி என் மனதிற்கு எது நியாயம் எனத் தோன்றுகிறதோ, அதையே செய்வேன்,' என முடிவெடுத்தார்.

From Dinamalar By M A Srirajalingam

The honest old man

Once there lived a very pious old man. As he had to travel to another city with a lot of luggage, he decided to undertake the journey on a train. When he went to buy a ticket, he was pleasantly surprised to see that the vendor was an old acquaintance. The vendor greeted the old man and said, "please do not bother to pay for your luggage. I will be on the same train, so I will ensure no one questions you"

The honest old man then asked the vendor how far he would be travelling. The vendor told him the name of a station. The old man, who had to travel further, replied, "And who will accompany me after that?" The vendor said, " I will instruct the next guard to let you travel without any problems".

The old man insisted, "How far will that guard see me through?" The vendor again replied, "He will accompany you to the end of the journey."

The old man now said, "But my journey will not stop there." The perplexed vendor now asked him, "How far will you be travelling?"

The old man replied, "I have to go beyond all these worldly stations. After death I will go to see God. Which guard will accompany me there and help me get through there?"

The ticket vendor was speechless!

The old man then explained to the guard that the train was not his (the vendor's) property, and thus, the vendor had no authority to allow anyone to carry extra baggage and travel without paying the correct fare. He said, "I may be able to cleverly evade the customs and fool the authorities of this world, but I will not be able to fool God." The guard realized his mistake and apologized to him.

Moral : Many a times, we too, may do misdeeds like the guard in this story, thinking that no one would catch it. However, as the old man has explained, though our deeds may not be known to others, God always knows what we have done good or bad. Thus, we can overcome the temptation to do something incorrect, thinking about what God would think of our deed, regardless of what others think.

Cozy or Chilly Fruits for the Granny Avvaiyar?

Avvaiyar was a great poet. No one determined properly yet about the native place where she was born.

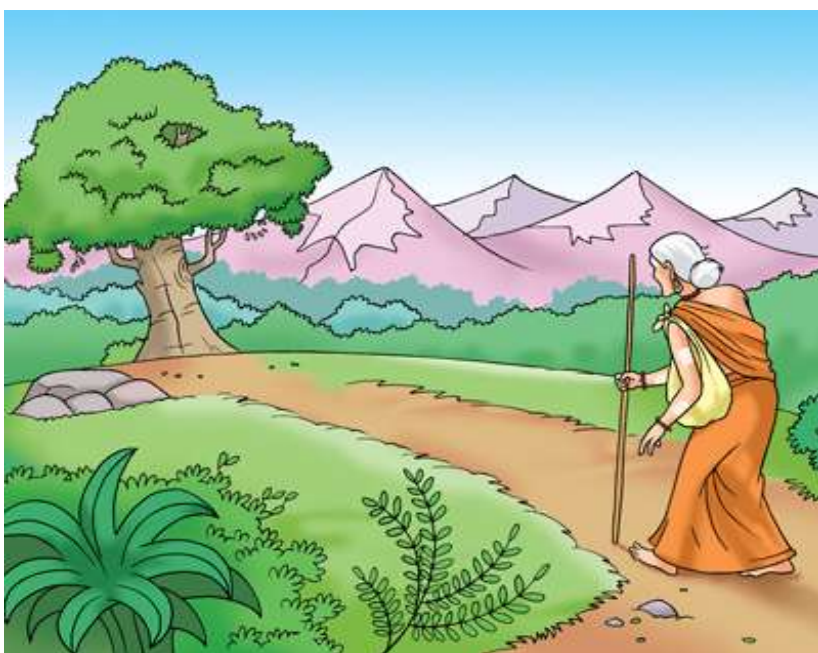
Yet, she belonged to the whole Tamil globe, and while she was alive, she used to wander all over Tamil areas, teaching young children on great principles via her sweet little poems. While roaming in villages, she ate whatever meals the people of that village offered her with love.

Wherever she travelled, kids used to gather around her shouting fondly, " 'Grandma', 'Grandma', sing a sweet song for us!" and she obliged with new sweet songs for them.

Avvaiyar was a great devotee of Lord Murugan. She worshipped Lord Murugan as her dearest God. She did not have a family or kids for herself, but, considered all kids she meets up in the villages as her own grandchildren, loved them all and instructed them with her really good moral poems and songs. As such, Avvaiyar had treated Lord Murugan also as her God - child, and loved him with great devotion.

Once, she wanted to see the renowned Murugan temple called Pazhani which was located at the top of a big hill. As she was poor and could not afford to any mode of transport such as horse or bullock cart, she was walking towards the temple, glorifying Lord Murugan.

On the way, she occurred to pass a thick forest where she found it really hard to walk on the rough way. As she had actually been walking from the morning, she was incredibly weary and famished.

She had no meals. So, she looked occasionally for any type of trees which bear edible fruits or roots.

At a brief distance, she discovered a Jambu tree which bore a lot of sweet Jambu fruits on its branches.

The fruits looked ripe and yummy as well as Avvaiyar wished to eat some fruits. Yet, as the tree was really high, the old granny might not climb up the tree to collect the fruits.

She was older and also fragile. She thought that it would be a lot more better if there was anyone who can be of assistance to pick up some fruits. And on nearing the tree, there she saw a little boy sitting on a branch of the Jambu tree itself.

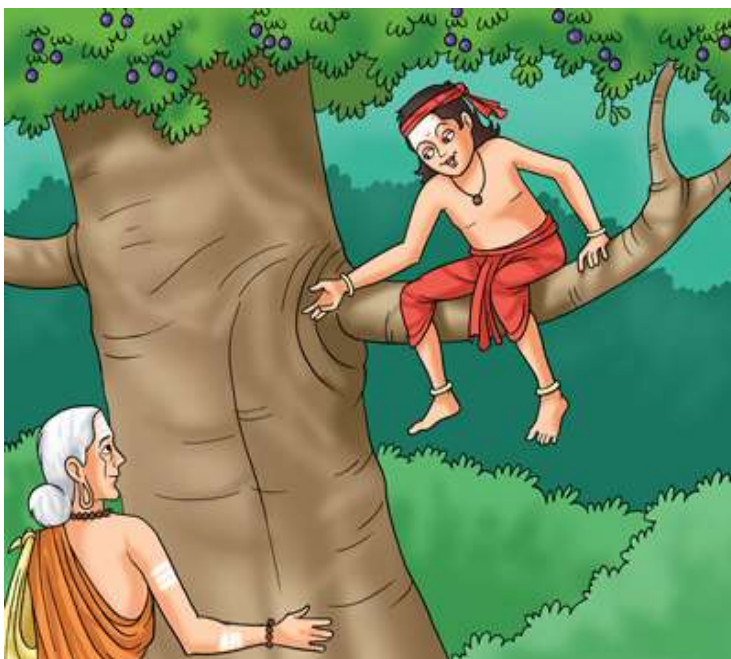

Avvaiyar felt happy. She looked upon the face of the little boy. The boy looked gorgeous with an innocent but playful face. But he undoubtedly looked illiterate, village boy. Avvaiyar thought that he might be a shepherd boy and of course, she was right. There were some buffaloes grazing grass at a little distance away from the tree.

'This boy seems like an illiterate, village boy that tends to buffaloes for his living. It is actually a shame to beg of such an ignorant boy's help to fill my tummy and also quench my thirst,' the learned Granny thought with little ego.

But, the extreme hunger and tiredness joined together to urge her to request the boy's help to get at least some of those rich and tasty fruits.

So, Avvaiyar went near the tree and called the boy," Hey, young boy, I have actually been walking since the morning. I am exhausted and also starving. Will you be of some help to pluck some of those Jambu fruits from the tree to enable me to eat as well as relieve my thirst?"

The shepherd boy looked down at the old woman and laughed divinely.

"Okay, grandmother, I will pluck some fruits for you. Yet, advise me one thing initially. Do you want cozy (warm) fruits or chilly (cold) fruits?" he asked funnily.

Avvaiyar stood perplexed. She had learned a great deal in Tamil literature and gained enough knowledge and also discussed a lot of it with much learned scholars.

She had actually learned of lots of trees as well as many fruits and flowers. Yet, nowhere in the world had she become aware of a 'cozy fruit' or 'chilly fruit' fresh from a tree. But, as that illiterate shepherd boy spoke about a cozy fruit, she thought that there must be some fun behind that.

So, she made up her mind and asked, "Okay, little boy, give me some cozy fruits!".

The boy laughed once again and shook a branch of the tree which was full of ripe fruits.

A great deal of ripe fruits and green fruits fell off to the ground below from that branch.

Granny Avvaiyar went near the tree eagerly and picked a couple of the fruits which looked appropriately ripe to consume.

The fruits looked ripe, yet there were some soil particles staying with the fruits.

In order to take out the soil bits, Avvaiyar sealed her lips and blew air heavily on the fruits similar to what we do to cool up a very warm cup of tea or coffee.

Seeing that, the shepherd boy giggled heartily and asked her, "Granny, are the fruits too cozy? ..mm. m,, mmm ..., blow well, blow well."

Avvaiyar, who had actually not expected such an inquiry from that shepherd boy stood in astonishment. She recognized then that the boy previously referred the ripe fruits as 'cozy fruits' and unripe green fruits as 'chilly fruits' to tease her.

She felt embarrassed to the fact that she was defeated by an illiterate shepherd boy. She wanted to beg for his forgiveness for thinking low of him as an illiterate boy, and so looked up the tree for him.

The boy was not to be seen there. But, suddenly, at the middle of that thick hilly forest, Lord Murugan appeared before her and giggled divinely with love and admiration.

Lord Murugan was seated on his beautiful peacock and also looked divinely magnificent. He held his powerful weapon, the spear in his hand.

Sri Selva Vinayakar Koyil

Opening Hours

Week Days Mornings: 7.00 am To 11.00 am

Week Ends Mornings: 7.00 am To 1.00 pm

All Afternoons: 5.00 pm To 8.30 pm

PUJA TIMES

WEEKDAYS: 9.00 am and 7.30 pm

WEEKENDS: 9.00 am and 6.00 pm

Those who wish to provide relevant articles in TAMIL or ENGLISH for publication in Koyil Mani please contact M A Srirajalingam on (07) 3715 8278 or Mr T. Sivanathan (07) 3372 6128 or any of the committee members. Articles in Simple Language would be given preference. Hindu Ahlaya Sangam Management Committee reserves the rights to accept, refuse or edit the material provided for publication.

For any information on Temple matters please contact **Surendra** on (07) 3376 6880

URL: <http://www.sriselvavinayakar.org> | Email: ssvkbrisbane@gmail.com | Phone: +61 7 5547 7302

Subscribe to Email Newsletters, follow us on facebook & twitter